

Tizenhárom, a női erő és rend jelképe

Miért, mert maga a Földanya is a Teremtő tökéletes ritmusa szerint él. Tisztelet övezte a női nemet, az életadót, a titkok hordozóját, a mindenségek feltáróját. Mivel a Földanya tökéletes női rendszerben működik, az idő maga is ebben a rendben állított fel a kezdet kezdetén, s volt hűségesen követve, amíg durván ennek a rendnek az új pátriárkák dominálta társadalom véget nem vetett.

Őseink, valami csodálatos egyszerűséggel a természet körforgására, annak jelenségeire és saját megérzéseikre is alapozták életük ritmusát, figyelve a csillagos eget, s értve a Természet ciklikus változásait. Kezdjük a 13 holdhónappal, melyek 28 naposak és egy tökéletes föld-évet adnak. A 28 nap a női menstruációs ciklus ideje, tehát a női rendszerre van építve évünk és hónapunk. Ezzel nem lehet vitatkozni, ez tény. Az Anyajogúak világát, mint említettem, egy új patriarchális rend lerohanta, a hitvilágukat eltiporta és az Istenanya helyett harcos, öldöklő, kéjelgő, morális értékekre fittyet hányó istenek vették át a földi pódiumot, a nők rendje elhomályosodott és ők maguk alárendelt, kihasznált helyzetbe kerültek az elkövetkező évezredekre. Erről a változásról a Tellói Jóslatban Gyárfás Ágnes nagyon szépen beszámol a mezopotámiai pecséthengereken felismert ősi üzenetek megfejtésével.

Természetesen, ezzel a drasztikus agresszióval és férfi centrikus szemlélettel a Föld női harmóniára teremtett időszámításnak is befellegzett, a világunkat át kellett állítani egy férfi központú rendszerre. Az utolsó kalendárium rendszert, melyet ma használunk, XIII. Gergely pápa rendelte el Aloysius Lilius instálására, az utolsó finomításokat Christopher Clavius adta hozzá, s ez új időszámításunk 1582 február 24-én lépett érvénybe. Ebben a 13 holdhónap továbbra is össze van zsúfolva 12 napcentrikus hónapra. Persze sántítanak a hónapok, hiszen február csak nem akar beilleszkedni ebbe az új elrendezésbe semmiképpen, annak, bár szökőévekkel, csak megmaradt a 28 nap emlékeztetőként, s két hónapunk, július és augusztus 31 naposak egymás után, szintén nem rendszerbe illők.

Bizony, ez a kierőszakolt naptár értelmetlen titok volt előttem is mindaddig, amíg el nem kezdtem kutatni az anyajogú társadalmak rendjében. Lassan

megvilágosodott előttem, hogy ha a természetesen váltakozó hónapjainkat elbitorolták, akkor a jelenleg követett csillagmitológiával is baj kell legyen. Nem láttam sehol Boldogasszonyunkat, sem Csillagkapuját, amely a végtelenbe nyílik. A 12 ház horoszkóp köre zárt, és véges. Nincsen rajta kiskapu, mely a végtelen spirálisába nyílik, az örökkévalóság szabadságába. Beszorít minket az 'ördögkerékbe', mely mindig önmagába fordul vissza. Amerikában találkoztam egy kifejezéssel, ami nagyon felderített – 'Baker's dosen', vagyis Pék tucátja. A pék tucátja nem 12, hanem 13, mert a pék időnként nagylelkűen adott még egy péksüteményt ráadásba. Egyszer megkérdeztem egy idős olasz péktől, honnan ered ez a szokás? Azt válaszolta, hogy neki a nagyapja is pék volt még a régi Itáliában, s ott a tucat 13 volt, mindig úgy gondolta, hogy Jézus tiszteletére nyújtották meg a tucatot. (Nekem a magdalai Mária jutott eszembe, akinek az apostolok között még a nemét is elhallgatta a fáma.) Így tehetett a Teremtő is, amikor a földi rendet felállította, a 13 hónap konstellációs rendjébe adott tizenhárom házat, mely 13. ház ablaka állandóan nyitva áll az Ő csodálatos, titokzatos végtelenjébe.

Ha a természetes holdhónapok szerint 13 'Holdnapunk' van, ugye érezzük a hónap és holdnap összecsengését, akkor bizony a csillagjegyeink is tizenhárom kell, hogy legyenek ahhoz, hogy tiszta tükröt kapjunk a mi, emberi végtelenünkről, hogy kiléphessünk a materiális világból trauma nélkül.

Vajon, melyik az az elhallgatott, elbújtatott konstelláció, mely az Istenanya végtelenbe nyíló ablaka számunkra?

Fohászkoztam a Holdhoz, hogy világítsa meg előttem a titkot -

„Ó, Holdacska, Holdacska, Éjszaka Úrnője,

Csillagok az udvarhölgyeid,

Napod, kedvesed, oly messze --

Jön majd hajnalban,

amint Te távozol álmod fátylába burkolódzva,

Ó, Holdacska, Te elfogysz, majd kiteljesülsz,

Örökkön egyedül – puha,

ezüsthéjű illúziókban... ”

Holdtükör, Álomidő feldereng

Földünk rendjét a Holdunk szabályozza. A Hold a Földanya rendszerét tartja hibátlanul. 13 holdhónapunk van, pontosan 28 nap, a női menstruációs ciklus annak megfelelően 28 naponként váltakozik. A Föld tökéletesen működik a női rend 28 napos hónapjaival. Nem kellene semmit sem csinálnunk, mint visszaállnunk a Föld meghatározott rendjére és azonnal helyére billenne minden. Megéreznénk mindannyian a világunk mágikusan működő valóságát, mely még az aranykor embereié volt. Az Álomidőnk, melyet mi elfelejtettünk az új dogmák labirintusában, újra megnyílna előttünk. Milyen csodálatos, hogy azok a népeink, akik átvándoroltak a jégkorszak idején Északamerikába, magukkal vitték az 'álomidő' ismeretét, s a mai napig része az életritmusuknak. A törzsi rendekben élő nők 'holdja' (menzesze), meglepő módon egymással összehangolódván, közel egyidőben jött. Megfigyelték, hogy gyakran a családban élő nők is egyidőben tisztulnak, hasonlóként fedeztek fel kollégiumokban élő lányok között is, akik egyszobában laktak, tehát ez a biológiai szinkronitás nem csak a törzsi asszonyokra jellemző egyedül. Nekik viszont volt egy sátruk, úgy nevezték, hogy 'Hold Tepe', melynek a földje száraz alommal, mohával volt letakarva, s amikor megjött a 'holdjuk' ők oda bementek és belevéreztek. Két, három napig tartott a menzeszük, azután elégették az aljat és friss alommal töltötték fel a következő holdra. Ilyenkor nem érintkeztek férfakkal, ez az ő szakrális tisztulásuk volt. Gyermekek vitték nekik a vizet és apró kukorica lepényeket. Ez a 'hold tepe' külön állt a falutól, s nagy csend volt, amikor az asszonyok oda bementek, mert az az ő 'álomidejük' volt. A többiek tudták, hogy amikor az asszonyok kijönnek, elmesélik majd a látomásaikat, álmaikat, természetesen mindnek volt jelentősége, amit a sámánjuk interpretált. A Holdjukkal járó tisztánlátásukat, megérzéseiket tisztelet övezte, a női tisztulás közbeni révülés komoly tudat és lélek-kapcsolatot eredményezett a láthatatlan világgal, majd egymással is. Pólusként megemlítem, hogy a zsidó szokásokban is van törvény a női tisztulás idejére, de náluk nem tisztelet övezi az asszonyt, hanem még megérinteni ilyenkor őket is bűn, tisztátalannak, és baljósoknak tartják őket az idő alatt, és amíg szerencsétlenek át nem esnek a jéghideg rituális fürdőn, szinte nem is számítanak embernek.

Ha megnézzük a zsidó vallási dogmatizmust, és szokásaikat, megpillanthatjuk a patriarchák elnyomó rendszerét. Sokat változtak ökis, de nem eleget, hiszen Jézus szeretet tana még mindig nem ért el a szívükhöz. Jelen civilizációnk teljesen elfelejtette a női misztériumok és teremtő erők tiszteletét. Ne csak a férfiakat szidjuk ezért, hiszen ők is áldozatai lettek ennek dominánsnak. Számukra is hatalmas veszteség az, hogy a nők feláldozták önmagukat dominálásuk oltárán. Kérdem, hová tűntek Tündér Ilonáink, akikért táltossá kell válniuk a kis hősöknek? Hiszen nekik meg kell mászniuk az Üveghegyet, átevezniük az Óperenciás tengeren is túlra, szívüknek megadni a rászorultakon, legyen ember, legyen állat, hogy kiérdemelhessék szerelmét, elnyerhessék kezét, s élhessenek boldogan, míg világ a világ? Tekintsünk a szerencsétlen új nemzedékre, melyet ferdít a Gonosz, azt sem tudják már, hogy fiúk e vagy lányok. Nagyon kell vigyáznunk az ősi rendre, felfrissíteni emlékezetünket és tudni, hogy igen is rajtunk múlik, hogyan fordul a jövőnk. Aki az ősi értékek tiszteletével és értésével él még ebben a jelen korban is, az itt is megtalálja tündérségét, boldogságát.

A Hold lényege tudományosan

Tudnunk kell, hogy a Hold, melyet annyiszor megéneklünk, megcsodálunk az éjszakai égbolton, milyen hatást gyakorol a Földre, melynek testéből született. Idézek most Bara Mihálytól:

„...a Hold irányítja milyen gyorsan forog a föld, mely kulcs ahhoz, hogy mi élhessünk rajta. A Hold nyugtató hatása nélkül, a Föld olyan gyorsan forogna, hogy a szél, melyet a centrifugális erők keltenének, ellapítaná minket, mint egy palacsintát. A nap pár órába telne, így fotoszintézis erősen megkérdőjelezetté válna. A Hold rendszerezi és mozgatja a Föld védő magnetikus mezőjét, mely válságosan fontos védelem számunkra a magasfokú napkitörések és egyéb halálos űrközi sugárzások ellen. A Hold véletlenül pontosan olyan messze van a Földtől, hogy tökéletes Nap és Holdfogyatkozásokat tud eredményezni. A Hold átmérője 2160 mérföld az egyenlítőnél. Nem 2161, vagy 2159, mérföld, hanem pontosan 2160 mérföld. Ez a 2160 mérföld 'véletlenül' megegyezik a 2160 éves Asztrológiai Korok precesszióinak (hónapjainak) időhosszával.”

Holdunk rendszerező feladata

A Hold hatással van a földi vizekre, a női menstruációs ciklusra, a szülés-születésre, a hangulatunkra, a vetésre, az álmainkra, a kreativitásunkra és minden földi rendre. Akkor természetes, hogy a földi időre is, vagyis, hogy *ő maga az időbeosztónk*. Igen itt vagyunk megint a 13 holdhónagnál. Földünknek ez a természetes és elrendelt időbeosztása. Tizenhárom 28 napos holdhónap, s már vissza is kaptuk a természetes ritmusunkat. *A 13-as szám döntő számunkra. Asztrológiai szempontból tekintve mágikus körünkre, egy zárt egységet találunk a tökéletesnek tűnő 12 házban. Véges és végzetes egység. Viszont a tizenhárom házra osztott kör egy nyitott, folytatólagosan haladó spirális út az örökkévalóság időtlenségébe, ezért a végtelenbe nyíló ablakért kell tudatosítanunk, hogy a tér-idő egységben bizony nem mindegy, hogyan osztjuk be létünk peri-métereit.*

A Teremtő rendjében nincsenek értelmetlenségek. El kell fogadnunk, hogy kaptunk egy világot és annak feltételei adottak számunkra. Valamikor tudtuk, hogyan alkalmazkodjunk hozzájuk és hogyan kamatoztassuk termékenységet. Következésképpen a *tizenharmadik asztrológiai jegy* az emberi tudományelméletek rostájának lyukain kellett, hogy kihulljon, sok más számunkra lényeges teremtői renddel együtt. A tudomány jó, a tudás beszerzése feladataink lényeges része. Felismerni valamit és megérteni hogyan működik, lényeges. Szétszedni egy működő rendszert kíváncsiságból, a visszaállítás ismerete nélkül, nagyon nagy ostobaság viszont. Mint a rezgő minaretet, mely már soha nem fog rezegni, vagy élő állatkákat szétboncolni, hogy lássuk mi van bennük, pl. Az amerikai iskolák biológia laboratóriumaiában még mindig kötelező gyakorlat egy élő béka boncolása. Én ezt nem tudom elfogadni, s nem értem, hogy aki embernek nevezi magát, hogyan képes erre. Időbeosztásunk tökéletes folyamat is szétválasztották és gátakba szorították. Az, hogy az új vallás irányzat miért találta szükségesnek, hogy az őstudást és hitet elvegye tőlünk, nem itt elemzem. Tény, hogy elvették a Teremtő által megalapozott rendet az Istenanyával együtt, és átrendezték egy álrendszerbe, ami férfi dominált, erőltetett és nem működik tisztán, hanem elveszi tőlünk a természettel való egységünket és hasonulásunkat annak zárt, sántító formulájával.

A tizenharmadikban végtelenbe nyíló ablak

Ha már a Holdunk szabályozta tökéletes időrendet nézzük, akkor azt is figyelembe kell vennünk, hogy a 13-as mágikus szám meg kell, hogy jelenjen a csillagmitológiánkban is. Nézttem a csillagos ég térképét és próbáltam elképzelni, mi is hiányzik földi csillagtűkrünkől? Tovább kellett mennem az Öregkirály-Nyilason, s utamba állt Sárkányanyó. A kínai asztrológiában ott van a Sárkány, a nyugati asztrálmítológiában ez a lényeges és ősi erő nincs jelen. A nyugati asztrológia viszont számon tartja az Ikreket (duális ember), a keleti asztrológia pedig a majmot, ami nem egészen ember. Ezek az eltérések nagyon érdekesek. Abban viszont megegyezik mind a két csillagkör, hogy a tizenharmadik csillagjegy mindkettőből hiányzik. Úgy a nyugati asztrológia, mint a keleti, patriarchális Napcentrikus alapokon nyugszik.

Mivel mi nagyon ősi népek vagyunk, még a Tündérvilágunk emléke is él a mélytudatunkban, nyugodtan kimondhatjuk, hogy úgy a keleti, mint a nyugati asztrológia ezen oknál fogva, foghíjas. Kérdem, mi az, ami hiányzik, hol lehet az Istenanya végtelenbe néző ablaka? Megnézttem a mesék, mondák, mítoszokban előforduló 13-as jelenéseket. Déva várának tizenkét Kóművesét és falba vakolt asszonyát, aki áldozatával megtartja a fal integritását. Ki kerül feláldozásra? A NŐ, - mert élet és halál benne oldódik fel, s ő maga az örök Erő a létben.

Csipkerózsika jól ismert meséje, ahol a család már babonából, félelemből megtagadja a tizenharmadik tündér-keresztanyát, aki bizony a Női Erőt adta volna vissza Csipkerózsikának. E-helyett 100 éves álomba szenderítette, ami jelképezi a mi női értékrendünk szimbolikusan 100 éves álomba hanyatlását, ami a valóságban több ezer évre vezethető vissza.

Itt azonnal megjelenik népmesénk, a Tizenhárom Hattyú. Ezt a mesét Dr. Gyárfás Ágnes elemezte, elemzése a mesével együtt megjelent az Ősi Gyökér 2017 január-június-i számában. Amikor elolvastam, megrendültem, s éreztem, valahol itt van elrejtve a csillagkapunk titka, az a 13. mely a végtelenbe tekint. A tizenhárom tündérlány, akik hattyúvá változnak és hatalmas titokzatosság övezi őket, felnyitotta a szemem, s éreztem, hogy jó úton járok. Azon a napon kaptam egy szöttes táskát ajándékba, amin két

hattyú díszleg. Jelnek vettem, második jellemnek, s előkerestem a csillagtérképem. Mit pillantok meg azonnal, a Hattyú (Cygna) csillagképet, az ún. északi keresztet. Ott van bizony, a Sárkány (Draco)) Ősanya feje fölött, ott vigyáz, s tökéletesíti ki a mi 13 csillagképünk körét.

Megjelenik előttem Léda és a Hattyú szerelme. Léda Spárta királynője volt, szkíta asszony, Tyndoreus király felesége. Apja Testius, Anatólia királya. A görögök Zeuszának megtetszett a szép királynő, de mivel Lédának volt már hitvese, cselhez folyamodott és hattyú képében közelítette meg a fürdőző királynőt a tavon. Rengeteg változata van innen a történetnek, a lényeg az, hogy a hattyú szerelmét követően Léda 4 tojást költött ki, kettő tojásból Zeusz fiai, a másik kettőből a férje két leánya kelt ki. Az egyik leány Helena, vagyis Tündérszép Ilona volt. Ő az összekötő alanyunk, amikor látszólag a görög mítoszhoz semmi köze a 13. csillagképhez, Tündérszép Ilonával átlibbenünk a Tizenhárom Hattyú című népmeséhez, a szépséges hattyúvá változó tündérkirálynőhöz és tizenkét tündér társához, fel kell ismernünk, hogy ebben a mesében el van rejtve a 13. csillagképünk. Mert a Hattyú (Cygna) csillagkép, az északi kereszt nem véletlenül van felettünk, pontosan a Sárkányanyó feje felett. Visszavezet minket a csillagos égnek abba a korába, amit mi Tündérvilágnak nevezünk még ma is. Tündérkirálynőnk hattyúvá változva ott ragyog az égen. Kecses vízimadár, Mada, úszik az égi vizeken a sárkánybárka oltalmában, egyik valóságból a másikba, Tündérvilágból a mi földi megpróbáltatásaink átváltó helyére.

A Hattyú csillagkép égi tükre

Elgondolkodtam azon, hogy mi is hiányzik az ismert 12 asztrológiai jegy magyarázataiból, melyekben önmagunkat felismerni véljük. Ahogy végig gondolom a jegyeket, sehol nem látom köztük a szellemi, lelki aszcendenst. A Hattyú csillagkép viszont betölti ezt a hiányt, melyre most értünk meg, hiszen megnyitja a fizikai létünk és fensőbb lélek-dimenzióink közti utat számunkra. Már érezzük a hatását az utóbbi 35 évben, de csak most jött el az ideje, hogy meg tudjuk nevezni a hatás forrását. Óriási fejlődési fok ez ránk nézve. Már maga az, hogy képesek voltunk kilépni realitásunk börtönéből

egy olyan fénylő szintre, ahol felismerjük nem csak lelkünk valóságát, hanem annak az energia-csodának a princípiumát is, amit lélektudatnak nevezünk. Az emberiség elérkezett a lélekismeret azon fokára, mely valóban megnyitja számunkra az örökkévalóságba nyíló ablakot. Egyre többen átkukucskálunk élet-halál kapuján, s látjuk, hogy nincsen végzet, csak folytatóság, újabbnál újabb kezdettel és variánsal. Nem szününk meg létezni, mert a Lelkünk adott, s a Lélek az, mely elpusztíthatatlan és végtelen. A lélektudatunk mindenben létezhet, mely megadja számunkra az ismeretszerzés élményét.

A Hattyú

Szenteljünk a Hattyú madárnak pár gondolatot, mert a hasonlatokat ő maga táplálja bennünk lényével. A him és a nőstény között nincsen látszólagos különbség, amikor a pár egymással szembe néz, egy szív alakot formálnak nyakukkal, fejükkel, s azokkal fejezik ki gyengédségüket, szeretetüket egymás iránt, mindig tökéletes, gyönyörű szimmetriában. Kevés szebb tánc van a természetben, mint egy hattyú pár szerelmi tánca a vízen. A hattyúk szerénységet is sugároznak, míg csodálatos, nemes eleganciával haladnak a vízen színén, bizonyítva, hogy a szerénység az egyik legnemesebb tulajdonság. A Csúf Kiskacsa meséje is egy nemes transzformáció tükre. Csajkovszkij Hattyúk tavának jó és gonosz közötti harca, melyben a jó úgy győzedelmeskedik a gonosz fölött, hogy a szerelmesek feláldozzák földi életüket a lélek fénybe emelkedéséért, s az örök szerelemért. A Hattyú csillagkép égi tükre tehát a tiszta szerelem és igazság fényének tudatosítása, mely az örökkévalóságban ragyog fel a Teremtő éltető, megbocsájtó szeretetében.

Utógondolat

Amikor befejeztem ezeket a gondolatokat, elolvastam és egy kicsit megrengett bennem biztonság, hogy el merjem e mondani. Ki fogom hívni ezekkel a gondolatokkal a „megrögzött alapokon állókat...”. Ekkor csengetett a postás, s egy kis csomagot adott a kezembe. Nagyon könnyű volt, el nem tudtam képzelni mi lehet benne. Kérdeztem a férjem, rendelt-e valamit, azt mondta nem.

Kibontottuk, s döbbsen láttuk, hogy fehér habzivacs formában egy kézzel fújt üveghattyú fészkel. Se Laci, sem én nem rendeltük, nem tudtuk honnan jött, kitől, nekem volt címezve a csomagocska, feladó nélkül. Úgy éreztem, hogy ez a harmadik égi jel, a légiés, áttetsző Hattyú csillagkép üzenete, s hogy amit itt leírtam, jó úton jár.

A három jel: Tálca, táska, üvegdisz

Tálca – felajánlás

Táska – tartalom

Üvegdisz – átláthatóság

Bibliographia

Dr. Gyárfás Ágnes: A Tellói Jóslat - MBE Miskolc, 2013

Dr. Gyárfás Ágnes: A Tizenhárom Hattyú - Ősi Gyökér, 2017 január-június

Michael Bara: Ancient Aliens on the Moon (Ősi külvilágiak a Holdon) - Adventures Unlimited Press, 2012

Gina Barkhordar Nahai: Cry of the Peacock (A Páva Sikolya) - Crown Publisher Inc. N.Y. 1991

Wikipedia adatok kiegészítésként

